

[Lenger]

Herudover har jeg nogle ganske få spredte bemærkninger.

Vi havde gerne set, at repræsentationsfradraget var blevet totalt afskaffet, men lad det nu ligge. Men så opereres der med en generel omgængelsesklausul i skattelovgivningen, som desværre nok er nødvendig, men samtidig er udtryk for en meget betænkelig retstilstand, principielt vel i strid med de grundlæggende retsgarantier. Desværre er den nødvendig, fordi der er så mange huller, omgængelsesmuligheder og tilskyndelser til omgængelse, men et mere gennemskueligt og strømlinet skattesystem ville indebære den fordel, at vi var fri for den slags retssikkerhedsmæssigt betænkelige omgængelsesklausuler, ud over at der også må blive nogle definitionsproblemer.

Endelig vil jeg sige om renterne, at for os er det ikke nogen naturlov, at renteindtægter kun skal beskattes med den lave procent, blot fordi udgifterne kun får den lave fradragsværdi, så vi ser et problem i, at man på et vist højt niveau helt kan undgå tillægsskatten, afhængigt af hvordan ens samlede indkomst er sammensat, og det kunne vi også godt tænke os at høre forslagsstillernes kommentarer til. Vi vil tage imod forslaget, som det åbenbart er ment: som et oplæg til en diskussion, der i hvert fald for os at se udtrykker nogle hovedretningslinjer, som vi meget gerne vil støtte gennemførelsen af.

Lykketoft (S):

Det er selvfølgelig en rigtig iagttagelse, at når vi skal have en første behandling af socialdemokratiets skattereformforslag, så er det, fordi der har været folketingsvalg. Jeg havde naturligvis heller ikke drømt om, at det kunne blive anledningen til en meget stor, generel debat – forhåbentlig får vi lejlighed til at tage et livtag, vist nok den 14. maj, om principperne i skattesystemet – men til det, der er sagt fra ordførernes side, vil jeg gøre nogle få generelle bemærkninger.

For det første: forslagets hovedsigte er at få et mere praktiserbart, mere administrerbart, mere rimeligt indkomstskattesystem gennem sanering af fradrag og fiduser og ved anvendelsen af det merprovenu, der bliver til rådighed, til lettelser, specielt for de lavere indkomster og ganske særligt for børnefamilierne, og dermed bidrage til en mere

rimelig, accepteret og acceptabel byrdefordeling i samfundet.

Det er et nyt element, som det også er påpeget fra flere sider, at vi prøver i dette skattereformforslag også på skattesiden at tilgode dese børnefamilierne. Der er vist ikke megen uenighed i folketinget om, at af forskellige grunde – og desværre med fælles ansvar hos venstrefløj og højrefløj og det radikale venstre – er den omfordeling, der i vores samlede skatte- og socialsystem eksisterer til fordel for børnefamilierne, blevet mærkbart forringet de sidste 10 år, og at Danmark sammenlignet med de fleste andre europæiske lande er et land, som har en meget ringe omfordeling i den retning i dag.

Det er nærliggende at tro, at den meget ringe lyst, der åbenbart er i befolkningen til at sætte børn i verden, også har noget at gøre med, at vi i så beskedent omfang tilgodeser børnefamilierne, og der er i hvert fald ingen som helst tvivl om for os, at det er en simpel retfærdighedsgerning, en god fordelingspolitik, at vi generelt prøver at forbedre børnefamiliernes økonomi, og det kan kun betales ét sted fra, nemlig af den del af befolkningen, der ikke har børn.

Når vi har foreslået, at det går ind som en del af skattereformen, hænger det selvfølgelig også sammen med den iagttagelse af de politiske mekanikker, som man kan være for eller imod følelsesmæssigt, men som i hvert fald er konstaterbare i de sidste 10–15 års politiske udvikling, nemlig at det, man gemmer væk i skattesystemet, er fordele – det er velkonsolideret, det er det svært at gøre noget ved – mens det, man sætter op på finanslovens udgiftsside og kalder tilskud, er udsat for stadige, bedøvende besparelsesindsatser fra skiftende regeringers og politiske flertals side, når man skal bestræbe sig på at rette op på statsfinanserne.

Da erfaringen nu er den, så var det vel også af den grund ikke så helt ufornuftigt at prøve at sikre det, som måske er den mest presserende omfordelingsindsats, vi står over for, nemlig omfordeling til fordel for børnefamilierne, og at få det kædet sammen med selve skattesystemet, og det er det, vi med genfremsættelsen her forsøger at få med ind i billedet.

En generel bemærkning til det radikale venstres tanke om at erstatte personfradrag og børnetilskud med nogle generelle person-